

[Elgaard.]

kan ikke forklare, hvori det ligger. Derfor er vi ikke særlig paavirket af, at Maj Maaned 1940 viser en betydelig Nedgang, ogsaa i Forhold til Maj Maaned tidligere Aar. Postvæsenet i det hele taget har haft en god Balance, en Plus-Balance, gennem en Række Aar; og derfor finder vi, at den tilsigtede Forhøjelse af Portoen næppe kan begrundes med Postvæsenets regnskabsmæssige Stilling.

Ogsaa hvad angaar Forhøjelse af Godstaksterne, er Stillingen jo den, at man ikke behøver at ulejlige Rigsdagen i den Forstand, at der skal gennemføres Lovbestemmelser. Jeg har forstaaet de af den højtærede Minister fremsatte Udtalelser saaledes, at man paa alle tre Omraader, Persontrafikken, Godstrafikken og Postvæsenet, vil tilstræbe Gennemførelse af en Forhøjelse paa omkring de 25 pCt. som det almindelige, selv om der kan ske Afvigelser, mest opad, paa visse begrænsede Omraader, og mod dette er der vel under de nuværende Forhold ikke meget at indvende.

Ud fra de her fremførte Betragtninger kan jeg altsaa sige, at vi med Interesse vil deltage i den videre Behandling af Forslaget. Vi staar ikke uforstaaende over for dets Formaal, men vi vil ikke lægge Skjul paa, som jeg begyndte med at sige, at vi mener, der er andre og større økonomiske Opgaver inden for vort Samfund under de herskende Forhold, som det er langt mere paakrævet at tage op, og hvis Løsning vil betyde meget, meget mere i økonomisk Henseende. Jeg haaber, at Regeringen vil have Opmærksomheden henvendt derpaa, saaledes at der paa disse Omraader hurtigst muligt fremkommer Forslag i den rigtige Retning.

Korsgaard: Saavel den ærede Ordfører for Socialdemokratiet som den ærede Ordfører for Venstre sagde, at denne Forhøjelse var ventet. Jeg har engang hørt, at den netop ikke vilde komme, og det kunde der ogsaa være en vis Rimelighed i, idet man netop i den seneste Tid har forbudt Forhøjelse af Priser, hvor det drejer sig om private. Man kunde jo fristes til at tro, at hvad der gælder for den ene, ogsaa maa gælde for den anden, men det er dog en gammelkendt Ting, at af Moral findes der intet i Masserne, og Staten er jo altid Masserne, i hvert Fald som vi har det nu; de private kan man jo tvinge til at have i hvert Fald en vis Moral. Men naturligvis maa jeg erkende, at de Penge, der er Tale om, kan der være god Brug for. Vi har jo

Ogsaa en Samlingsregering, og dermed er naturligvis stort set Linierne givet, saadan at det at stille sig op og sige: Det kan vi ikke gaa med til! vilde være daarlig Komedie, og lige saa megen Pris jeg sætter paa god Komedie, lige saa lidt Pris sætter jeg paa daarlig Komedie. Naturligvis tiltræder vi i Hovedtrækkene Forslaget, som for saa vidt gaar ud paa en Bemyndigelse til at forhøje ud over det nuværende, idet man ikke hidtil over for Gods f. Eks. fuldt ud har udnyttet den foreliggende Tilladelse. Naar der hertil føjes, at Grundtaksterne kan rundes af efter Ministerens Bestemmelse, henstiller jeg, at Afrundingen bliver saa nogenlunde ligelig, at man ikke konsekvent runder af i een Retning. Jeg er naturligvis indforstaaet med, at brudte Tal som f. Eks. 33 eller 22 vil det være rimeligt at runde af, men jeg vil dog ikke paa Forhaand gaa ud fra, at naar det bliver 21 Øre, saa skal det være 25 Øre. Jeg vil finde det rimeligt, naar det bliver 24 Øre, at det saa skal være 25 Øre, men naar den nøjagtige Udregning giver 21 Øre, vil jeg mene, at man maa gaa ned til 20 Øre. Dette henstilles.

Naar vi nu forhøjer Taksterne — og det gør vi naturligvis —, vil jeg for øvrigt gerne henstille, at den Service, der ydes, bliver saa rundelig som muligt. Man skal ikke ud over de højere Takster søge ogsaa at faa en Profit her og dér.

Jeg maa i denne Forbindelse sige, at jeg kan ikke lide den Bestemmelse, der findes i § 1, Stk. 3: „for Befordring over Sunde og Bælter kan der, naar Isforhold hindrer Overførsel“ o. s. v. Det er den Slags Ting, som Banerne efter mine Begreber bør se stort paa. Jeg tror virkelig ikke, at private, naar der kom Vanskeligheder af den og den Art, som Kunderne ikke kunde gøre for, vilde bestræbe sig for at vælte dem over paa Kunderne. Ja, det kan jo være, at private vilde gøre det, det er ogsaa mere forstaaeligt, men her, hvor det er hele Samfundet, der bærer Statsbanerne, synes det mig urimeligt, og jeg synes, man fra Statsbanernes Side har været meget haard paa det Punkt. Jeg erindrer, at da der foregik Istransporter, var der Tidspunkter, hvor man tog 25 Øre pr. kg for at flytte en Pakke — det gjaldt ogsaa, naar der var Tale om store Mængder — fra en Vogn, der stod paa Knudshoved, over paa en Isbryder ved Molen. Det var nogenlunde den samme Takst, som de i øvrigt af Statsbanerne saa stærkt foragtede Isbaade tog for at føre Varer hele Vejen fra Knudshoved til Korsør. Ærlig talt synes jeg; det var lidt rigeligt. Jeg henstiller, at man i Almindelighed